

Sosial dumping – ris til egen bak

En flaggsak for LO og resten av arbeiderbevegelsen er det de kaller «sosial dumping» eller "utflagging" av norske arbeidsplasser. Som vanlig når det gjelder personer fra fagbevegelsen skorter det på nødvendig økonomisk kunnskap. Når f.eks. Statoil anklages for å drive med sosial dumping kommer til slutt sannheten frem; Statoil har råd til å betale for (les: subsidiere) dyr norsk arbeidskraft og bør derfor drive mindre lønnsomt. La aksjonærene og skattebetalerne gjøre opp regningen. De har råd til det. Derfor er det ok at vi plyndrer dem.

Grådighet er en ting. Den økonomiske kortslutningen er enda verre. Det LO ikke forstår betydningen og virkning av er "the law of marginal utility" (grensenytten), eller så passer den ikke med fasiten?

Såkalt "sosial dumping" har ingen ting med "risiko for den norske modellen" eller "useriøse aktører" som ødelegger for "seriøse norske bedrifter" å gjøre. Dette er politisk svada uten rot i virkeligheten. Hva er forresten denne mystiske "norske modellen" LO viser til? Har jeg gått glipp av noe?

"Sosial dumping" er norske fagforeningers unnskyldning eller alibi for å holde (utenlandsk) konkurransedyktig arbeidskraft borte fra det norske markedet, som i henhold til "the law of marginal utility" også undergraver norske arbeidsplasser.

La meg forklare det så enkelt som mulig:

1. Når norsk fagbevegelse tar på seg "sosial dumping hatten" nektes billig og god (utenlandsk) arbeidskraft inngang til det norske arbeidsmarkedet, i.e. en fri markeds plass for tilbud og etterspørsel av arbeidskraft ødelegges av norsk fagbevegelse.
2. Ovennevnte er det samme som å nekte et menneske å ta seg en jobb han/hun ellers ville akseptert og som kunne livnære både arbeidstakeren og hans/hennes familie. Norsk fagbevegelses utgangspunkt er m.a.o. at en utenlandsk arbeidstaker har det bedre og heller vil gå arbeidsløs og tjene null kroner, enn å ha arbeid og (noe) inntekt for å livnære seg og familien. LO gir med andre ord en person som ønsker og trenger en jobb "jobbnekt".
3. "The law of marginal utility", som de aller fleste økonomer vil være enig i, sier at dersom kostnaden forbundet med en ekstra ansatt er f.eks. 9,90 kroner mens inntekten til bedriften forbundet med samme arbeider er 10 kroner, da ansetter bedriften denne arbeideren. Er imidlertid utgiften kr 10,10 da taper bedriften penger og ansetter ikke en arbeider til.
4. Ovennevnte betyr at når LO holder konkurransedyktig (utenlandsk) arbeidskraft ute fra det norske markedet, fordi LO heller vil at de "sulter" enn å tjene mindre enn norske arbeidstakere, i.e. sosial dumping-hykleri, da blir den gjennomsnittlige kostnaden for arbeidskraft skjøvet oppover. I henhold til "the law of marginal utility" er resultatet at også norsk arbeidskraft blir for dyr og at Los egne medlemmer dermed også holdes utenfor arbeidsmarkedet. Hele samfunnet er taperen.

M.a.o. er det LO kaller kamp mot sosial dumping ikke noe annet enn grunnleggende usolidarisk overfor utenlandske arbeidstakere (LO's "venner" i utenlandsk fagbevegelse), samt at det undergraver norske arbeidsplasser. Det er det vi på forretningspråket betegner

som et "loose-loose» scenario. Alle taper, mest av alle antakelig skattebetalerne og aksjonærene som ender opp med regningen for Ap's og LO's proteksjonistiske narrespill.

Derfor handler sosial dumping utelukkende om "et politisk spill og LO's makt. Ingen ting annet. Det er vanskelig å kalle sosial dumping for noe annet enn løgn og bedrag, i siste instans selvbedrag. Floskler og svada, som til syvende og sist rammer arbeiderne selv.

Når f.eks. LO krever at Statoil tar seg råd til å subsidiere norske arbeidsplasser, ødelegger LO først for «sine utenlandske venner» i fagbevegelsen, og deretter for deg selv og norsk fagbevegelse. LO gjør det uten blygsel for at noen imens må betale regningen for dette, dvs. andre norske skattebetalere. Det er hyklersk og umoralsk.

Juli 2014 - heo